

DWOPOŻYTNY (1) ai

N sg m dwopożytny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przynoszący dwa razy w roku pożytek, tj. plon:

Wyrażenie: »dwopożytny Paest« = biferum Paestum (Paestum oppidum Lucaniae [...] ubi [...] bis in anne producebatur fructus Calep): Acz ieft dwopożytny Pęft/ kędy iáko żywo Hoyna ziemiá do roku dwa kroć dáie żniwo. *KlonWor 76.*

ZZie